

Hudební a taneční fakulta akademie múzických umění

Malostranské náměstí 13, Praha 1, PSČ: 118 00, telefon 420 234 244 111

POSUDEK PEDAGOGA

Violoncellistka Alena Šístková studovala pod mým vedením nejdříve bakalářský cyklus a letos dovršila úspěšně své magisterské studium. Alena je nadanou violoncellistkou, která má pěkný tón, slušnou techniku, přirozené frázování a jisté citění pro různé hudební styly. Během prvních dvou let hrála jako stipendistka v České Filharmonii a jako členka studentského orchestru ČF. Na půdě HAMU se zúčastnila masterclassu u profesorů Emila Rovnera a Reinharda Latzka. Během bakalářského studia vymyslela a organizovala na vlastní popud dva koncerty s orchestrem v Sále Martinů. Podobné plány měla též pro své magisterské studium, bohužel přišla pandemie a tak nemohla své plány realizovat. Vleklá Covidová situace narušila též jak datum tak program magisterského koncertu.

POSUDEK NA MAGISTERSKÝ KONCERT

V náhradním termínu a s novým programem se nakonec její magisterský koncert konal v Sále Martinů dne 3.5.2021. Na úvod zahrála Alena velmi zajímavě Bachovu druhou suitu. V provedení byla cítit snaha o zachycení Bachovy doby, kde každá věta měla svoje správné tempo a svůj vlastní charakter, a byla též okořeněna vkusnou agogikou. Dosti napjatá intonace a občasné nedochvilnosti lze snad vysvětlit úvodní nervozitou.

Druhé a třetí číslo koncertu mělo stejného skladatele – Petra Iljiče Čajkovského. Nejdříve jsme zaslechli známé variace na Rokokové téma, op.33. Tady dávám plusové body za: pěkný a nosný tón, hezké frázování, různorodé vibráto a vkusná glissanda a minusové body za intonačně nedotažená místa a za občasný neklid. Poté hrála Alena virtuózní koncertní kus – Pezzo capriccioso, op.62, který ji vyšel velmi dobře. V pomalé části zpívalo cello krásným sytým tónem doplněno správnou romantickou agogikou a v rychlé části obstála, až na malé výjimky, se ctí.

Po přestávce vystoupila mladá violoncellistka spolu se svými spolužáky, Yury Berdníkovem – klarinet a Kateřinou Blažkovou – klavír, v „Trio pathétique“ od ruského skladatele Michaila Ivanoviče Glinky. Ve zdařilém provedení bylo zřetelně slyšet, jakým zkušeným komorním hráčem Alena je. V doprovodných místech nevyčníval cellový part a naopak když byla potřeba, posilovalo cello basovou linku, a v sólech zněl její nástroj sytě a melodicky.

Za koncert navrhuji známku A a doporučuji k obhajobě!

POSUDEK NA PÍSEMNOU PRÁCI

Diplomová práce Aleny Šístkové má název: György Ligeti a jeho violoncellové skladby. Práce čítá 49 stran a je rozdělena do 5 kapitol – 1. Životopis, 2. Ocenění, 3. Seznam skladeb, 4. Sonáta pro sólové violoncello a 5. Koncert pro violoncello a or-

chestr. Ke konci najdeme také notový zápis sólové sonáty, a co jsem při poslechu koncertu ocenil, partituru tohoto díla.

Život Ligetiho nebyl nijak lehký a cituji: „..když se mě zeptají, kdo jsem, odpovím: V Sedmihradsku narozený Maďar židovského původu, zpočátku rumunskou, potom maďarskou, a nakonec s rakouskou státní příslušností. Nepatřím nikam, patřím k evropské inteligenci a kultuře.“ Ze všech jeho příbuzných přežila nacistické věznění pouze matka... Zajímavé je čtení o vzniku a osudu jeho dvouvěté sonáty pro sólové violoncello. První věta vznikla 1948 a druhá až o pět let později. Bohužel byla skladba v komunistickém Maďarsku zařazena do kategorie „avantgardní“ a „antiproletářská“ a musela čekat celých 25 let na první provedení. Tuto sonátu Alena poctivě a vyčerpávajícím způsobem rozebírá, jakožto později Ligetiho violoncellový koncert, kde udělat hudební rozbor muselo být doslova „vyčerpávající“. Je to velmi složitá hudba a při poslechu mě dokonce napadlo jestli, v určitých úsecích, toto ještě je hudba v našem běžném smyslu chápání, anebo se nejedná o velmi intelektuální pokus o přepsání různých zvuků a šumů do notového zápisu. Nicméně Ligeti sám o této skladbě tvrdil, že je to jeho (zatím, v roce 1966) nejlepší dílo. Koncert byl napsán pro německého violoncellistu Siegfrieda Palma, který se intenzivně věnoval interpretaci soudobé hudby a kterému v druhé polovině minulého století byla věnovaná řada nových skladeb, např. „Capriccio per Siegfried Palm“ od polského skladatele Kryštofa Pendereckiho. Podle mého mínění je tato práce poctivá a přínosná a proto navrhuji známku A a doporučuji k obhajobě!

Na závěr bych chtěl říci, že práce s Alenou byla vždy radostná a přeji ji do dalšího osobního a hudebního života vše dobré!

V Praze 30.8.2021

Odb.as. Mikael Ericsson